

«باز باران» برای گل‌های میناب

هم‌زمان با چهلمین روز شهادت کودکان میناب به دست دشمنان آمریکایی صهیونی، قطعه «باز باران» با صدای مجتبی شفیعی، هنرمند مشهوری، منتشر شد. «باز باران» محصول مؤسسه فرهنگی شهرداری است که تئاتر سراسری آن را آرش خیرآبادی و آهنگ‌سازی این قطعه را رامین ابراهیمی برعهده داشتند.

۸۸۴

۵۵ ۰۱ ۲۲

روزنامه شهرآرا مترو

داستان جلد

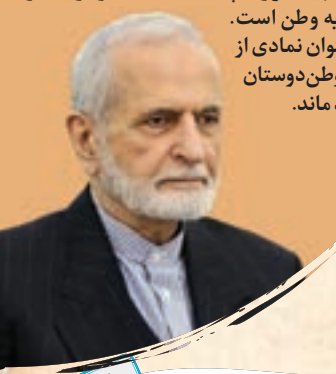
ایران قوی ایستاده تا پایان

لزوم استمرار حضور مردم و صحنه‌گردانی آن‌ها در این روزهای حساس

درس‌گ دیپلمات اندیشمند

کلوزآپ

شهادت کمال خرازی، رئیس شورای راهبردی روابط خارجی ایران، بیش از آنکه فقدان یک شخص باشد، ضربه‌ای به رویکردی است که بر مدار خرد، تدبیر و تعامل استوار بود. او که عمر خود را در میدان دیپلماسی و دفاع از منافع ملی صرف کرد و خوب می‌دانست که پیوند رسانه و دیپلماسی می‌تواند نقش تعیین‌کننده داشته باشد. او با درکی ژرف از «میدان روایت‌ها»، صیانت از کشور را فراتر از ابزارهای سخت، در هنر اقناع و حضور هوشمندانه در افکار عمومی جست‌وجو می‌کرد. سعه صدر و نگاه راهبردی او در مدیریت بحران‌ها و گشودن گره‌های رسانه‌ای، میراثی بود که نه تنها راهگشا، بلکه آموزنده بود. در جهانی که خشونت می‌کوشد صداهای عقلانی را خاموش کند، یادآوری منش شهید خرازی، پاسداشت اخلاق و درایت در مسیر خدمت به وطن است. او همیشه به عنوان نمادی از تعهد در ذهن وطن‌دوستان باقی خواهد ماند.

زیر ذره‌بین

تراپ هشل سگ التماس می‌کرد

رسانه آلترنت نوشت: یک منبع آگاه در واشنگتن می‌گوید که ترامپ در تماس‌هایش «مثل سگ» به سران بقیه کشورها التماس می‌کرد تا او را از بن‌بست ایران نجات دهند.

شوگ نفتی آسیا؛ بازگشت سایه ۱۹۹۷؟

افزایش بهای انرژی و محدودیت در عرضه جهانی نفت، زنگ خطر تازه‌ای برای اقتصادهای آسیایی به صدا درآورده است. فشار بر ارزهای منطقه و خروج سرمایه، یادآور روزهای تلخ بحران ۱۹۹۷ است. در حالی که تحلیلگرانی مانند «دیوید لوبین» ماهیت این شوک را متفاوت دانسته و به تاب‌آوری بیشتر نظام‌های ارزی فعلی امید بسته‌اند، اما تداوم این وضعیت می‌تواند اقتصادهای وابسته به نفت در کشورهای حاشیه خلیج فارس را با چالش جدی مواجه کرده و خطر وقوع یک رکود تورمی را به واقعیتی تلخ تبدیل کند.

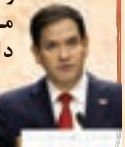
تنگه همچنان در کنترل ایران

با وجود آتش بس موقت روی صفحه MarineTraffic، نبض حرکت کشتی‌ها از تنگه همچنان کند است؛ رفت و آمد کشتی‌ها به حداقل رسیده و آتش بس کاغذی نتوانسته است محاصره عملی را باز کند. تهران، تداوم حملات به لبنان را سد اجرایی توافقی می‌خواند و آن‌سو، ترامپ در شبکه‌های اجتماعی غر می‌زند: «این آن توافقی نیست که ما داریم». تنگه هرمز حالا محور معادلات است.

پایان عصر تحریم محوری

درست در روزهایی که تهران رفع کامل تحریم‌ها را شرط و خط قرمز مذاکرات می‌گذارد، اعتراف آرام رویو مثل صدای شکستگی یک ستون کهنه در گوش اتاق‌های فکر واشنگتن می‌پیچد: «۵ سال دیگر، تحریم معنایی نخواهد داشت؛ دنیا با ارزیابی جز دلار معامله خواهد کرد». انگار خود معمار تحریم‌ها، دارد پایان عصر تحریم محوری را اعلام می‌کند.

تکرار تاریخی؛ تکرار جنایت

عکس نوشت

۵۶ سال پیش در چنین روزی هواپیماهای اسرائیل با حمایت آمریکا مدرسه ابتدایی بحر البقر در مصر را بمباران کردند و ۴۶ کودک را کشتند. اسرائیل مدعی شد مدرسه، مرکز نظامی بود؛ درست شبیه ادعای آمریکا درباره مدرسه میناب. اما بعدها یک خلبان اسرائیلی اعتراف کرد که حمله عمدی بود. کشتار کودکان بی‌گناه ریشه تاریخی در جنایت‌های این باند خون‌خوار دارد.

ایران؛ پیروز میدان

روزنامه اسرائیلی «معارف» درباره جنگ اسرائیل و آمریکا با ایران یک نظرسنجی انجام داده است و طی آن صهیونیست‌ها نظر خود را درباره کشور پیروز در این جنگ اعلام کرده‌اند.

۳۲ درصد

میزان رأی منی بر زودی بودن قضاوت

۲۲ درصد

میزان رأی صهیونیست‌ها مبنی بر پیروزی آمریکا و اسرائیل

۴۶ درصد

میزان رأی صهیونیست‌ها مبنی بر پیروزی ایران

ایران قوی؛ ایستاده تا پایان

لزوم استمرار حضور مردم و صحنه‌گردانی آن‌ها در این روزهای حساس

در چهلیم فقدان بزرگ امام شهیدمان، رهبر معظم انقلاب پیامی منتشر کردند که بیش از هر چیز، زبان راهبرد و توصیه‌های عملی داشت. در کنار آن دعوت به تداوم ایستادگی خردمندانه و هم‌یادآوری اینکه «ثمره خون‌ها و رنج‌ها» وقتی ماندگار می‌شود که به برنامه زندگی تبدیل شود. شاید پرداختن به همه نکات چنین پیامی از مجال روزنامه شهرآرا مترو بیرون باشد؛ اما می‌شود چند توصیه کلیدی را بیرون کشید و مثل چراغی در تحولات آینده از آن استفاده کرد. توصیه‌هایی که به مردم می‌گوید بعد از روزهای پرتنش، چه چیزی را باید حفظ کرد، کدام عادت‌ها را باید ساخت و کدام خطاها می‌تواند دستاوردها را فرسوده کند. پیام ایشان علاوه بر تریک این «پیروزی» به مردم بلافاصله به یک ترجمه عملی ختم می‌شود. آن هم شکرگزاری برای این نعمت است. شکرگری که با تلاش بی‌وقفه برای قوی‌تر شدن و رسیدن به ایران قوی عملیاتی می‌شود.

استمرار حضور؛ سرمایه‌ای که باید حفظ شود

اولین نکته، استمرار حضور مردم است؛ حضوری که فقط به معنای تجمع نیست، بلکه یعنی دیده‌شدن مسئولیت‌پذیری در محله‌ها، مساجد، هیئت‌ها، گروه‌های یادگاری، خیریه‌ها و حتی در خانواده‌هاست. وقتی صحبت از مذاکره یا کاهش تنش به میان می‌آید، وسوسه‌ای پنهانی شکل می‌گیرد: «پس دیگر کار ما تمام شد»؛ در حالی که تجربه نشان می‌دهد درست در همین نقطه، نقش مردم حساس‌تر می‌شود، چون پشت هر گفت‌وگو و هر تصمیم، یک پشتوانه اجتماعی لازم است. به گفته رهبر معظم انقلاب، رویکرد دستیابی به «ایران هر چه قوی‌تر» از مسیر وحدت بین اقشار مختلف

جامعه می‌گذرد. ظهور قابل توجهی از این وحدت در این ۴۰ روز تحقق پیدا کرد: قلوب مردم به هم نزدیک شد. یخ‌های بین‌اقشار مختلف با گرایش‌های متفاوت شروع به ذوب شدن کرد و همگان زیر پرچم وطن جمع شدند.

همسایگان؛ درست دیدن، درست فهمیدن، درست ایستادن

نکته دوم، نگاه به منطقه و همسایگان است. در لحظات بزرگ، کشورها و ملت‌ها آزموده می‌شوند؛ نه فقط با شعار، بلکه با جایگاهی که انتخاب می‌کنند. پیام، بر هوشیاری در برابر وعده‌های فریبنده و فهم منافع بلندمدت تأکید دارد. ایشان گفتند: «این را همه باید بدانند که متجاوزین تبهکاری که کشور ما را مورد حمله قرار دادند را رها نمی‌کنیم. حتما غرامت تک‌تک صدمات واردشده و خون‌بهای شهیدان و دیه جانبازان این جنگ را طلب خواهیم کرد و مدیریت تنگه‌هرمز را به مرحله جدیدی وارد خواهیم کرد. ما طالب جنگ نبوده و نیستیم، ولی به هیچ وجه از حقوق حقه خود دست نمی‌کشیم و در این جهت همه جبهه مقاومت را به طوریکه‌چراچه در نظر داریم.»

مراعات و سواد رسانه‌ای؛ ۲ سب‌ر برای روزهای پس‌بحران

سومین توصیه، از جنس زندگی روزمره است: «مراعات یکدیگر» کمبودها و فشارها در هر دوره بحران طبیعی‌اند؛ اما اخلاق جمعی می‌تواند آن‌ها را قابل تحمل کند. انصاف در خرید، ملاحظه در گفتار و کمک به اقشار آسیب‌پذیر، دیگر توصیه‌های ایشان بود. هم‌زمان، مراقبت از ورودی ذهن ضروری است؛ گوش و چشم، پنجره مغز و دل‌اند. در روزهای پرخبر، هر روایت پرنرنگی حقیقت نیست؛ باید منبع را سنجید و در بازی رسانه‌ای دشمن قرار نگرفت و به جای هیجان، راستی‌آزمایی را تمرین کنیم. عزاداری شاید پایان بگیرد، اما هوشیاری و امید مسئولانه باید بماند؛ چون «ایران قوی» قبل از هر چیز، از مردم قوی ساخته می‌شود.

